

Sygn. akt V CSK 135/07

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa A. D., D. D. i P. D.

przeciwko Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 czerwca 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 listopada 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 14 listopada 2006 r. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 marca 2006 r. w ten sposób, że zasądzoną na rzecz powodów [...] od Kompanii Węglowej Spółki Akcyjnej kwotę obniżył do 48 000 zł, oddalając w dalszej części powództwo o zasądzenie odszkodowania z tytułu szkody górniczej.

W opartej na obu podstawach skardze kasacyjnej powodowie wnosili o zmianę wyroku Sądu Apelacyjnego i oddalenie apelacji pozwanej, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Wnosili również o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, podnosząc, że jest ona oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wymagania konstrukcyjne, dotyczące skargi kasacyjnej, zostały przez ustawodawcę określone w sposób szczególny, odmienny od zwykłych środków zaskarżenia, jak apelacja lub zażalenie. Trzeba bowiem zauważyć, że w świetle obowiązujących przepisów kodeksu postępowania cywilnego, postępowanie przed Sądem Najwyższym wykracza już poza kontrolę instancyjną, lecz toczy się odrębnie, po uprawomocnieniu się orzeczenia. Muszą zatem istnieć szczególne powody, dla których ma nastąpić jego wzruszenie.

Z tego właśnie powodu jedną z cech kreatywnych skargi kasacyjnej jest obowiązek sformułowania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wraz z jego uzasadnieniem (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.). Nie jest on niczym nowym, zważywszy, że analogiczne sformułowanie w stanie prawnym obowiązującym przed dniem 6 lutego 2005 r. zawierał przepis art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. Z tego względu aktualność zachowuje pogląd wyrażony w postanowieniu z 9.11.2000 r., II CKN 1385/00 (OSNC 2001/3, poz. 51), iż zważywszy na dwuetapowość postępowania kasacyjnego, wyrażającą się w istnieniu tzw. przedsądu, uzasadnienie wniosku o przyjęcie kasacji (i odpowiednio: skargi kasacyjnej) spełnia

niezwykle doniosłą funkcję, pozwalając Sądowi Najwyższemu na wstępne zapoznanie się z argumentami prawnym strony skarżącej. Bez tych argumentów skarga byłaby środkiem odwoławczym niezupełnym, zaś selekcja wnoszonych środków zaskarżenia, dokonywana przez Sąd Najwyższy w ramach badania wstępnego – nazbyt dowolna.

Odnosząc się do okoliczności konkretnej sprawy, należy zauważyć, iż pełnomocnik skarżących co prawda sformułował wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, powołując się przy tym na to, że skarga jest oczywiście uzasadniona, jednakże twierdzenia tego nie poparł żadną argumentacją prawną.

Część pisma procesowego, zatytułowana „Uzasadnienie”, warunku postawionego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. nie spełnia, wymaganie to jest bowiem spełnione jedynie wówczas, gdy skarżący zawrze w piśmie procesowym wyodrębniony wywód, uzasadniając w nim wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przy użyciu argumentów jurystycznych, nawiązujących do treści art. 398⁹ § 1 k.p.c. (por. postanowienie SN z 17.6.2002 r., V CK 232/02, niepubl.; postanowienie SN z 21.7.2005 r., V CSK 15/05, niepubl.). Powyższy brak jest nieusuwalną wadą formalną skargi kasacyjnej, która kwalifikowała ją do odrzucenia już przez sąd drugiej instancji (postanowienie SN z 14.7.2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006/4, poz. 75).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną.